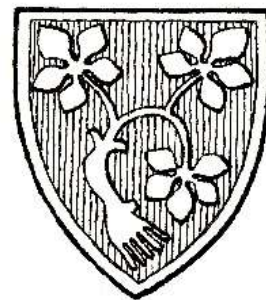

zprávy

roudnické farnosti

9. číslo – říjen 2015

ÚVODNÍK

Přátelé,

během jednoho a půl měsíce počínaje 15. srpnem a konče 28. zářím probíhá v naší územně veliké farnosti přímo poutní smršť. Ne že bychom se všichni rozeběhli po poutních cestách, ale sbíhají se někteří (chápete v naší středo-severočeské situaci, že nemohu napsat mnozí a po pravdě většina z některých už ani moc neběhá) do našich kostelů, které slaví svá patrocinia. Rád bych se s vámi proto podělil o výčet svých poutních zážitků, které umožňují nahlédnout situaci na našem venkově.

Panně Marii Nanebevzaté je zasvěcen kostel v Horních Počaplech. Tam se ovšem již několik let mše svatá, ani poutní, neslouží. Dále se o přívál poutníků hlásila Vliněves s kostelem Stětí sv. Jana Křtitele, kde se nás přímo na den památky 29. srpna sešlo asi sedm dospělých účastníků a jedno miminko, jež bylo právě pokřtěno. První den měsíce září patří v církevním kalendáři svatému opatu Jiljímu. Jemu je svěřen do ochrany kostel v Lužci nad Vltavou. Poutní mši svatou jsme zde s věrnou asi šestičlennou partou slavili v sobotu 5. září. Zúčastnilo se i několik místních pavouků, jejichž pavučinové dary jsem si odvezl domů posbírané ve vousu. V neděli 6. září byla sláva v Roudnici (svátek Narození Panny Marie připadá na 8. září). A zanedlouho navázala pouť ve Vrbně u Mělníka. Zdejší starobylý kostel Povýšení svatého Kříže (svátek připadá na 14. 9.) se dočkal poutní mše svaté v neděli 13. září odpoledne. 21. září má svátek apoštol a evangelista sv. Matouš. Jemu je do ochrany svěřen kostel ve Ctiněvsi. Mše svatá tam byla sloužena v neděli 20. září za účasti především těch, kteří jinak přicházejí do kostela v Černoučku. Podobně tomu bylo i za týden v Ledčicích v kostele sv. Václava. Svatému Václavovi je u nás zasvěceno pět kostelů – v již zmíněných Ledčicích, dále v Bechlíně, ve Straškově, uzavřený kostel kapucínský a někdejší ústavní kostel v Psychiatrické nemocnici v Horních Beřkovicích. V bechlínském kostele byla poutní mše svatá též v neděli 27. září jako v Ledčicích, tedy den před slavností hlavního patrona českého národa. Ve straškovském kostele se naposledy sloužilo o pouti v roce 2011. Ke kostelu vede dlouhé a rozbité schodiště, které hlouček místních věřících již jenom obtížně zdolával. Od té doby se tu patrocinium připomíná ve čtvrtek nejbližší dnu slavnosti (ve čtvrtek se pravidelně slouží mše v Domě s pečovatelskou službou.) Kostel ve Straškově se navíc opakovaně stával terčem vandalských útoků, poslední z nich jej zneuctil jakýmsi vesnickým pokusem o satanské rituály. U kapucínů a v bývalém kostele v Horních Beřkovicích konat liturgii nelze.

V Bechlíně připravila paní Jiřina Šustrová s přáteli ke svatováclavské pouti doprovodný program čítající varhanní koncert, koncert dechové hudby a taneční veselici. Ve Vrbně u Mělníka již poněkolkáté zásluhou místního patriota Mgr. Jiřího Čepeláka a jeho přátel proběhly zároveň s poutí Dny evropského dědictví, kdy bylo možno se o víkendu zúčastnit komentovaných prohlídek kostela, zhlédnout výstavu dokumentující nedávný velký archeologický průzkum této lokality, obohatit své vědění přednáškou archeologů, kteří průzkum vedli, a poslechnout si gospelový koncert. Paní Šustrové i panu Čepelákovi patří mé poděkování. Právě tak i všem ostatním, kdo mi při poutním cestování a přípravě kostelů k bohoslužbám byli nápomocni. A neméně i mým nejbližším spolupracovníkům, kteří svojí soustavnou službou tu moji službu podpírají a tvořivě obohacují.

Požehnaný měsíc říjen s přímluvou Panny Marie Růžencové, již je věnován, vám přeje váš poutník a duchovní pastýř

Martin Brousil

HISTORIE

Výročí 65 let tragické smrti roudnického archiváře

Nejen lidé, ale i umělecká díla a sbírky mají svá období temna. Jistě je na místě si připomenout tragické události, ke kterým došlo na roudnickém zámku roku 1950.

Snad se o tom dnes již tolik neví, ale roudnický zámek se sbírkami, které v něm měly místo, byl hodnotou světového významu, úžasnou pokladnicí umění. V západním křídle rozlehlé budovy byl umístěn archiv rodu Pernštejnů, Lobkowiczů a Pětipeských se sbírkou 11 643 pečetí. Ve východním křídle byla knihovna, založená Bohuslavem Hasištejnem z Lobkowicz. Další vzácností bylo pernštejnské, trčkovské a dietrichštejnské stolní nádobí a skládací oltář z roku 1573. (V roce 1922 do zámku vnikli zloději a zmíněný oltář velmi poničili a ukradli perly, kterými byla vyšívána figurální ozdoba.) Unikátní byl i nejstarší skleněný pohár s českým nápisem z roku 1579, vzácná pečetidla, sochy, bohatá zbrojnice a sbírka celkem 2 869 mincí. Hudební archiv čítal 4 887 děl a vzácná byla i sbírka starých hudebních nástrojů. V obou patrech zámku bylo umístěno na 1 000 obrazů nejvýznamnějších českých i cizích mistrů. Zámecká knihovna patřila k největším ve střední Evropě, měla přes 100 000 svazků se 600 rukopisy a 1 200 prvotisky (od r. 1442). Knihovnu navštívil i František Palacký, čerpal zde totiž materiál pro své dílo „Dějiny národu českého.“

Právě Palacký jako jeden z prvních ukázal význam roudnického archivu pro českou i všeobecnou historii. Mezi Palackého zásluhy patří i uspořádání archivu, podle kterého roudničtí archiváři sbírky řadili.

Poprvé byly sbírky ze zámku odvezeny během nacistické okupace do Rakouska a zámek byl obsazen „Hitlerovou mládeží.“ Po válce se sice ještě podařilo před znárodněním Lobkowiczského majetku sbírky z ciziny se slávou přivést zpět, ale větší část archivu zůstala v Praze, kam byla Němci v roce 1944 převezena.

Ale k nejhoršímu se teprve schylovalo. Již v roce 1948 „převzala“ Národní galerie ty nejvzácnější obrazy. Ostatních sbírek se ujalo Středisko státní památkové péče v Praze, které část obrazů převezlo na zámek v Nelahozevsi. Jednoho pošmourného dne v září roku 1950 zaplnila řada nákladních vozů rozlehlé nádvoří zámku, několik dní před tím totiž padlo rozhodnutí „roudnický zámek budiž urychleně vyklizen a v uvolněném areálu budou ubytovány jednotky branné moci.“ Nastalo překotné vyklízení zámeckých sbírek – jedinečné artefakty byly prostě házeny z oken za vytrvalého deště na dlažbu nádvoří a podle očitých svědků nabírány a házeny lopatami a vidlemi na nekryté vozy. Sádrový odlitek od Myslbeka, shozený z 1. patra, ležel v troskách na dlažbě. Kolik vzácných památek tehdy přišlo nazmar, se už nikdy nedozvíme. Nákladní vozy naložené bez ladu a skladu se rozjely do 27 depozitářů v různých částech republiky. Tak byla rozprášena sbírka, tvořící organický celek. Co vznikalo věky, bylo zmařeno jediným rozhodnutím. K této události se váže tragická smrt zámeckého archiváře a roudnického patriota **Karla Jeřábka** (26. 10. 1899 – 21. 9. 1950), jehož tělo bylo během likvidace sbírek nalezeno pod západním schodištěm. Dodnes zůstává tajemstvím příčina smrti. Jedna verze praví: sebevražda; druhá, vycházející z názoru Jeřábkovy rodiny a přátel, říká, že byl shozen z 1. patra do nádvoří, protože protestoval proti ničení zámeckých sbírek.

Od roku 2008 je na tragickém místě pamětní deska, o jejíž odhalení se postaral Vlastivědný spolek Říp.

Zámecký areál zůstal a my se sice můžeme znovu a znovu těšit z této krásné dominanty Podřipska, ale genius loci spolu se sbírkami nenávratně vyprchal...

Filip J.K.V. Uzel

P.S. Vlastivědný spolek Říp a William Lobkowicz pořádají k 65. výročí úmrtí Karla Jeřábka Pietní akt – v 18.00 na Pernštejnském schodišti roudnického zámku. V rámci programu vystoupí operní zpěvačka Jana Štěrbová. Hlavní brána zámku bude otevřena od 17.30 hod. Všichni jsou zváni ke společnému uctění památky slavného roudnického rodáka a patriota.

KDO JE KDO

Rozhovor s Evou Brodskou

Právě před chvílí jsme s výtvarnicí Evou Brodskou začali v ambitu kláštera instalovat její autorskou výstavu, která bude návštěvníkům otevřena od 11. října. A teď jsme si v novém klubu udělali pauzu, kapučíno a usedli ke krátkému rozhovoru. Jak se tví předci octli v tom krásném domě na Karlově náměstí?

Můj dědeček ten dům postavil. Vystudoval architekturu a jeho tatínek mu chtěl dopřát podnik na náměstí, tak koupil ten dům, co tam stál před tím. Byl to původně malý barokní domek, který pro sebe postavil Antonio della Porta (autor barokní dostavby roudnického zámku). A dědeček ten dům přestavěl. V přízemí byla stavební firma, kterou zdědil později můj táta a v osmačtyřicátém o ní přišel. A já tam jsem od narození, postavila jsem si na půdě ateliér a v tom ateliéru trávím svůj život.

Jak vypadala Roudnice, když jsi byla malá?

Na náměstí bydleli lidé, které jsem znala a se kterými jsem si povídala. A byly tam obchody, které byly zapotřebí. Chodili jsme do kostela sv. Václava ke kapucínům. Měli jsme kapucíny jako učitele náboženství. Bylo nás tam hodně dětí a hráli jsme si před klášterem.

Areál kláštera byl přístupný?

Normálně. Pořád jsme si tam hráli. A také v klášterní zahradě. A při klášteře fungoval pěvecký sbor, který vedl Mirek Hälbíg, později zpěvák pražského filharmonického sboru a na varhany hrál pan Voborník. V roce 1950 kapucíny odvezli a 1952 zavřeli i kostel.

Jak se změnil život na náměstí za socialismu?

Úplně. Ale já jsem v té době byla spíš v Praze a o Roudnici jsem se tolik nezajímala. Tátovi zrušili firmu a šel pracovat na národní výbor jako městský architekt a posléze ho vyhodili a musel dojíždět. Do konce života už nemohl dělat to, co měl rád. Definitivně jsem se vrátila zpět začátkem šedesátých let, když byla Eva (dcera) malá. A pak se také do Roudnice z vězení vrátil páter Kolář. Zase jsme začali hodně chodit do kostela a na faru. Ne jen na mši, chodili jsme si s ním hodně povídat. S bratrem jsme mu chodili pomáhat. Třeba vyklidit kapitulní síň, protože byla plná nepotřebných věcí. Když se pak začaly dělat oltáře k lidu, tak nebyly peníze na nový oltář, vzal

se tedy odkudsi nějaký starý a páter Kolář mě požádal, abych na něj utkala antipendium. To bylo začátkem sedmdesátých let. A pak ještě jedno antipendium do kaple. To jsem dělala zvláště ráda, protože jsem si vždy přála dělat Zvěstování.

A tví bratři?

Můj bratr Jan je fotograf. Hodně fotil v kostele a na proboštství, když byl na škole. A druhý starší bratr je restaurátor a objevil v ambitu tu fresku na stropě nad freskou s ukřižováním. A se svým kolegou zrestauroval pašijový cyklus od Hanse Hesseho.

Jak ses dostala ke gobelínům?

Hodně lidí se mě ptá, ale já to vlastně nevím. Když jsem měla jít na vysokou, vybrala jsem si UMPRUM. Raději bych malovala, ale na to jsem si netroufala. Tak jsem procházela ateliéry a zaujal mě Kybalův textilní, právě proto, že se tam hodně malovalo. A vzápětí byla u Hybernů velká výstava současné francouzské tapisérie a to byl impulz. A dodneška si pamatuju, že dole u vchodu vpravo byl jeden gobelín z cyklu Dáma s jednorožcem, středověký gobelín z Cluny. A to bylo naprosto úžasné. A v patře byl Lurcat, ale to ve mně, ani vzhledem k slavnému jménu, nic nezanechalo. A znovu jsem si to potvrdila loni v Angers v jeho muzeu. Má to úžasně vymyšlené, ale na práci má dílny a lidi. Kybal vždycky říkal, že gobelín si má člověk utkat sám a že od něj má mít formu i obsah.

A jak to bylo po škole?

Po škole mi bylo jasné, že budu pracovat doma sama a nenechám se ničím vyrušovat. „Chci být v Roudnici, starat se o své dítě a dělat gobelíny.“ Občas z toho byly i nějaké peníze, ne moc, ale na živobytí to stačilo. Společně s tátou jsme na půdě našeho domu vytvořili ateliér. Pilkou na železo jsme prořízli střechu a dali tam skla a tak dále, až se tam dalo být. Celá ta léta jsem pořád na té půdě... a pořád ráda.

Co tě při práci inspiruje?

To nějak přijde. A je toho dost. Vůbec to nestačím dělat, protože tkaní je pomalé. Vždycky mám v hlavě nějakou radost, starost nebo prosbu, a ta pak dostává tvar od něčeho, co vidím v přírodě. Dříve to bylo třeba na louce, nebo na pooraném poli a bylo to tmavé a trošku barevnější než dnes. Poslední dobou to nejvíce vidím na moři nebo na vodě vůbec, zvláště když se chvěje od větru, to jsou nádherné obrazy. A čím dál víc mě přitahuje světlo na nebi. Gobelíny jsou čím dál tím bělejší. Jinak už to neumím.

Tak to jdeme navěšet do ambitu, jo?

Jan Horák

CO BYLO

Bechlínská pouť nanečisto

Po skončení jedné srpnové nedělní mše jsme s panem farářem před kostelem diskutovali o blížící se svatováclavské poutní mši u nás v kostele. Navrhla jsem, zda bychom nemohli u této příležitosti uspořádat v kostele koncert a pozvat mezi nás obyvatele naší obce, kteří se zdráhají přijít do kostela na mši. Pan farář nápad uvítal a hned jsme si domluvili termín. Nejvíce se akce chopil Patrik Černý, který zajistil ladění varhan a účinkujícího, varhaníka pana Janatu z Prahy, který hraje na zvonkohru v Loretě. Na sobotní koncert duchovní hudby přišlo nejméně 40 návštěvníků, převážně místních rodin s dětmi. Mnozí z nich se netajili, že jsou v kostele poprvé. Když publikum odcházelo, někteří požadovali opakování koncertu v adventním čase. Chtěla bych touto cestou poděkovat Patriku Černému, který pro naše obyvatele připravil důstojnou oslavu zasvěcení bechlínského kostela sv. Václavovi.

Dříve narození vzpomínají, že se v Bechlíně pouť slavila nejenom pečením koláčů a zvaním příbuzných na návštěvu, ale také příjezdem „světských“ s pouťovými atrakcemi a večerní tancovačkou. O obnovení této tradice se letos pokusilo Sdružení pro obec Bechlín-Předonín. Obnovit provoz pouťových radovánek byl oříšek, protože většina provozovatelů atrakcí má zajeté štace a jistý zisk: do nového místa se nikomu nechtělo. Zaplatit Pánu Bohu za to, že se zadařilo a první malé atrakce dojezdy do Bechlína alespoň na odpoledne v sobotu 26. 9. Pro začátek uspokojily hlavně menší děti - nechyběla ani cukrová vata. Dospělí si mohli venku posedět při dechovce a dobrém jídle. Večer čekala na místní tancovačka ve Společenském domě.

Tak si napřesrok, dá-li Pán Bůh, nezapomeňte zaškrtnout v kalendáři Svatováclavské slavnosti v Bechlíně. Letos jsme vyzkoušeli, že to jde – a za rok naostro.

Jiřina Šustrová

Oslava Dne charity - malé zamyšlení

V neděli 27. září jsme si připomněli Den charity, který vyhlásila Charita ČR při příležitosti svátku sv. Vincence z Pauly, zakladatele charitativní práce církve. Tento den připadl na neděli, a tak jsme se rozhodli uspořádat pro vás - farníky, prezentaci naší charity v ambitech kostela Narození Panny Marie. Připravili jsme občerstvení v kapitulní síni, pohodlné posezení, děti z nízkoprahového klubu Bota nacvičily kulturní program a po mši svaté jsme netrpělivě čekali, kdo přijme naše pozvání a zavítá mezi nás. Do ambitů přišli „nekostelní“ zaměstnanci charity a klienti služeb, kteří se zúčastnili nedělní mše svaté, kam je pozvala paní ředitelka Pětníková. Farnost však byla zastoupena v počtu 10 dospělých a několika dětí. Jednoznačně tedy zůstala „charita“ vůči farníkům v přesile.

Zamýšlíme se nad tím, čím to je, že se o práci farní charity skoro nikdo z farníků nezajímá? Je to z nedostatku času v dnešní uspěchané době? Nebo nás a naše služby nepotřebujete? To je samozřejmě dobře. Vězte ale, že my vás potřebujeme - vaše modlitby, vaše rady, připomínky, náměty, kritiku či pochvalu. Zpětná vazba od farníků je pro nás velmi důležitá, ale nedostává se nám. Zkusme to napravit. Možná o nás víte z článků, které vychází v místním a regionálním tisku, ve Zprávách farnosti, z aktuální nástěnky v kostele, z našich webových stránek, či facebooku, kde se často prezentujeme veřejnosti, aby se o nás vědělo.

V případě, že jste o nás moc neslyšeli, v kostce uvádíme několik vět: Farní charita Roudnice nad Labem jako organizace byla založena v roce 1996 (v příštím roce oslavíme 20 let fungování). Na začátku charita

fungovala při farnosti s dobrovolnicemi z vašich řad. Nyní jsme profesionální církevní nezisková organizace, která poskytuje sociální a doplňkové služby potřebným a sociálně slabým. Zaměstnáváme 28 pracovníků, kteří jsou odborně vzdělaní v sociální oblasti a pro většinu z nich se stala práce v charitě posláním. Působíme v Roudnici, ale také v rámci celé spádové oblasti. Kromě sociálních služeb provozujeme charitní šatník, rozjíždíme šicí dílnu, zajišťujeme Tříkrálovou sbírku, Postní almužnu, Vánoční polévku, spolupracujeme s KIWANIS klubem na akci KIWANIS PANENKA dětem do nemocnic, chodíme za nemocnými do nemocnice a LDN, pomáháme při povodních, zaštiťujeme občanskou iniciativu proti hazardu, realizujeme Národní potravinovou sbírku a rozdáváme potravinovou pomoc a mnoho dalšího.

Myslíte si, že s farností jako takovou, kromě našeho oficiálního názvu Farní charita už nemáme mnoho společného? Původně jsme vzešli z farnosti, a tak bychom rádi i nadále zůstali její nedílnou součástí. Budeme rádi, když se „naše charita“ stane opět i „vaší charitou“. Co proto můžeme udělat – farníci i charita?

Uprchlíci v Česku - výsledky ankety v Roudnici n/L

V uplynulých dnech a týdnech se v naší společnosti hodně rozebírá téma uprchlíků a jejich případného přijetí v České republice. Diskusi o uprchlících jsme vyvolali i v naší farnosti, prostřednictvím ankety, ve které jsme se snažili zmapovat naše reálné možnosti v případě, že

by k nám měl být někdo „přidělen“. K iniciativě papeže Františka se totiž přidal i pan kardinál Dominik Duka, který vyhlásil, že církev je připravená a farnosti, řády, kláštery, církevní organizace pomohou. Anketu vyplňovali tedy nejenom farníci, ale i duchovní správce P. Martin Brousil a vedení farní charity.

Celkově jsme získali 76 vyplněných dotazníků:

- z toho pro zapojení farnosti do pomoci uprchlíkům 64, proti 10, za určitých podmínek 2
- chceme pomáhat rodinám s dětmi 42, jednotlivcům 1, obě možnosti 16
- budeme pomáhat křesťanům 34, komukoliv 26
- nabízíme: materiální pomoc 37, finance 36, pomoc se vzděláváním 9, stravování 7, volný čas 6, tlumočení 5, bydlení 4 (případně příspěvek na úhradu nájmu), pracovní nabídka 2, duchovní služba 1, sociální služby 1.

Z vyhodnocení ankety jednoznačně vyplývá, že naše farnost by se v případě potřeby dokázala postarat o přidělenou rodinu po všech stránkách, což je velice pěkné zjištění. Kladu si však otázku: Skutečně to s tou pomocí myslíme vážně a „objednáme“ si nějakou rodinu do naší farnosti, když už půjde do tuhého? Napište nám svůj názor na email charita@charitaroudnice.cz nebo se zastavte ve farním klubu po mši svaté, nebo u nás v charitě v Riegrově ul. 652, kde si o tom můžeme pohovořit.

Marcela Lysáčková, FCH Roudnice n/ L

CO BUDE

GALERIE
MODERNÍHO UMĚNÍ
V ROUDNICI NAD LABEM

příspěvková organizace

Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem si Vás dovoluje pozvat na výstavu z cyklu *Osobnosti*

Eva Brodská / Potichu

15. 10. – 22. 11. 2015

Vernisáž výstavy se koná 15. října 2015 v 17.00 v Galerii moderního umění v Roudnici nad Labem, Očkova 5. Úvodní slovo pronese autorka výstavy PhDr. Miroslava Hlaváčková. V hudebním programu vystoupí Matouš Kopáček (klarinet) a Marek Šedivý (klavír) se skladbami Clauda Debussyho a Oldřicha Flosmana.

Autorka tapiserií Eva Brodská (*1937) patří spolu se svými sourozenci restaurátorem Jiřím Brodským, vyhledávaným specialistou na barokní malbu, a fotografem Janem Brodským do významné roudnické umělecké rodiny, která již po dlouhá léta náleží k úzkému okruhu přátel a spolupracovníků galerie. Všichni tři jsou pamětníky a aktivními účastníky jejího zrodu v šedesátých letech. Zároveň představují každý ve svém oboru špičku výtvarné tvorby, která svým významem daleko přesahuje horizont regionu. Právě pro úzkou vazbu ke geniu loci města a ke galerii tvoří výstava Evy Brodské neodmyslitelnou součást výstavního programu jubilejního roku.

Autorka absolvovala Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze v ateliéru profesora Antonína Kybala, zakladatele moderní tapiserie. Zpočátku ji spíše přitahoval obor malířství, pak se však upsala starobylé disciplíně gobelínu. Jako výchozí inspiraci využívá autorka – na rozdíl od jiných tvůrců tapiserií opírajících se o detailní návrh – pouze povšechnou akvarelovou skicu, vytvořenou za pobytu v přírodě. Zajímá ji let ptáků, pohyb mraků, větru či moře, a světlo, jemuž přiřkládá duchovní význam. Samotné tkaní vyžaduje značnou časovou investici a trpělivost, spojenou s kontemplací. Její výtvarný jazyk se vyznačuje až minimalistickou střídmostí. Barevnost je tlumená, pohybuje se ve škále bělavých, nazelenalých, hnědých a modrých tónů. Její gobelíny, koncipované jako obrazová díla, jsou utkány

z přírodních materiálů za použití tradičních řemeslných postupů. Její gobelíny patří ke stěžejním dílům textilní tvorby druhé poloviny dvacátého století u nás. Autorka je členkou Umělecké Besedy, její díla jsou zastoupena ve sbírkách významných muzeí a galerií v Čechách i v zahraničí.

Výstavu podpořilo Ministerstvo kultury ČR. Pro veřejnost bude otevřena od 16. 10. do 22. 11. 2015, denně od 10.00 – 12.00, 13.00 – 17.00 s výjimkou pondělí. Výstavu doprovází katalog s barevnými reprodukcemi, textem Miroslavy Hlaváčkové a soupisem děl Evy Brodské.

www.galerieroudnice.cz

POTICHU V AMBITU

Paralelně s výstavou v Galerii moderního umění proběhne instalace gobelínů a kreseb Evy Brodské „Potichu v ambitu“ v křížové chodbě na proboštství. Vznikne tak dialog dvou výstav: jedné v profesním domově autorky, druhá v jejím duchovním domově. Srdečně všechny zveme na vernisáž v neděli 11. 10. po mši sv., tedy cca v 10.00.

Otevřeno bude v pátek 13.30 – 22.00 a v neděli 10.00 – 22.00, případně také příležitostně v době otevření Klášterního klubu a po předchozí domluvě s personálem proboštství nebo s autorkou. Pokud počasí dovolí, výstava v ambitu potrvá alespoň do Vánoc.

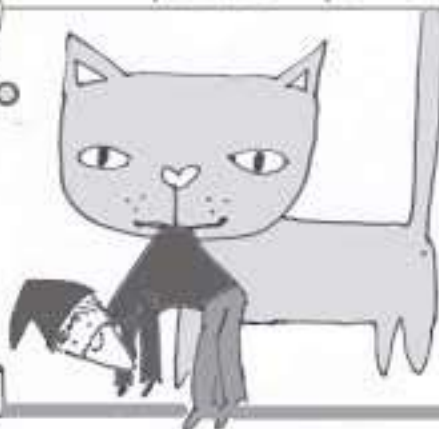

Pucinka

Skřítek

TO BUDE ŠEF
KOUKAT!
MYŠKA SPECIÁL!

INKA

PUSŤ
HO!

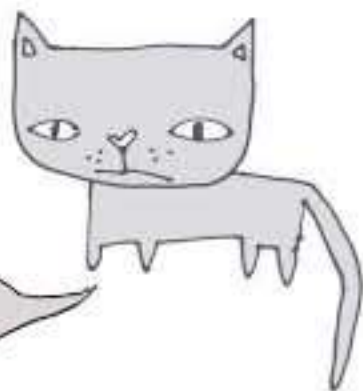
CO?!

TO JE NAŠ
NOVÝ PAN
JAHEN.
SKŘÍTEK

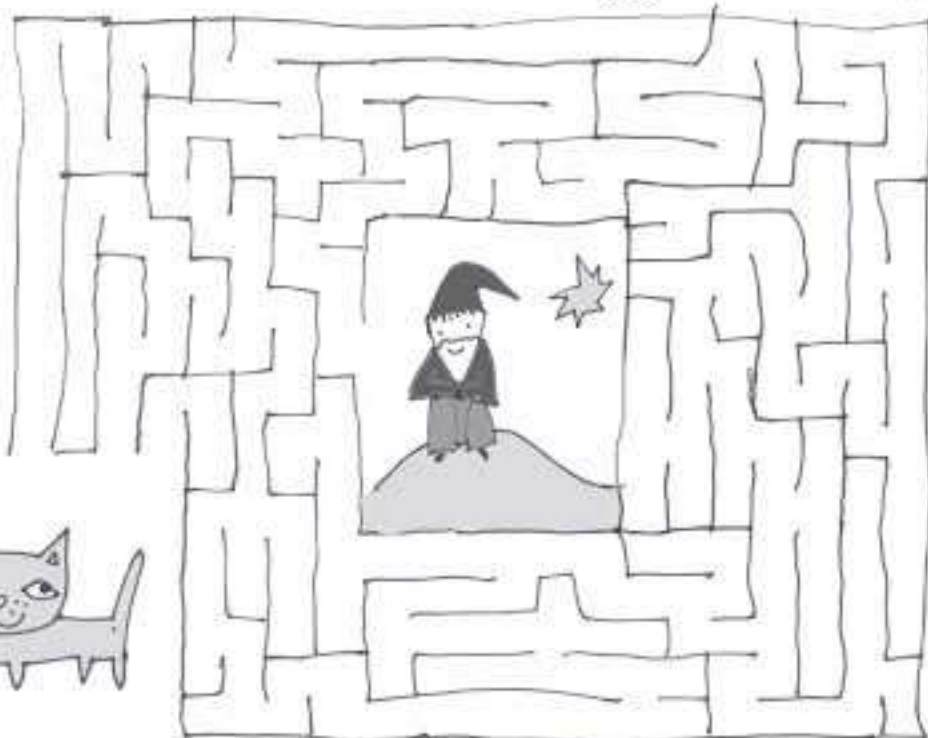
JAHEN
SKŘÍTEK?!?
PROČ?

PROTOŽE KAŽDÝ
SKAUT DOSTANE
NĚJAKOU
LEGRACI
PŘEZDÍVKU.

UFF! JEŠTĚŽE
MOJE JMÉNO
NENÍ LEGRACI!

Najde
Pucinka
cestu ke
Skřítkovi?

PROGRAM *Ohlášky, které si nemusíte zapamatovat...*

So 10. 10.* Poutní mše sv. v kostele sv. Havla v Račiněvsi – 16.00

So 10. 10.* Setkání Živého růžence – po mši (18.45)
na probošství

Ne 11. 10.* Vernisáž výstavy Evy Brodské „Potichu v ambitu“ –
po mši (10.00)

Po 12. 10.* Pietní akt k 65. výročí úmrtí roudnického zámeckého
archiváře Karla Jeřábka (pořádá Vlastivědný spolek Říp) – 18.00
Pernštejnské schodiště roudnického zámku

Čt 15. 10.* Vernisáž výstavy Evy Brodské „Potichu“ v Galerii
moderního umění – 17.00

23. – 25. 10.* Ekumenický víkend pro všechny věřící a tvůrčí,
umělecky činné jedince... divadelníky, hudebníky, tanečníky, malíře,
sochaře, fotografy, artisty, grafiky, filmaře, spisovatele... Chceme se
vzájemně obohatit, inspirovat, tvořit, modlit, jíst. Tento víkend se
ponese v duchu "site specific" - prakticky, teoreticky, duchovně. Spaní
a zázemí v klášteře. Jídlo bude společné. Cena: 500 Kč. Přihlášky na
karavana.um@gmail.com, nejpozději do 14.10.2015

So 31. 10.* 24. Benefiční koncert Arcidiecézní charity Praha –
A. Dvořák: Novosvětská symfonie, 19.30 Obecní dům v Praze

So 31. 10.* Mše sv. v kapli Všech svatých na hřbitově v Roudnici –
18.00

Po 2. 11.* Modlitba u hlavního kříže na hřbitově v Roudnici –
16.30

Mše sv. o Památce všech věrných zemřelých – 18.00 v kostele

➤ **VŠECHNA ČÍSLA ZPRÁV JSOU KE STAŽENÍ na webu v sekci „O
nás“: <http://www.farnostroudnice.cz/o-nas/farni-zpravy/>**

Římskokatolická farnost Roudnice n/L

Komenského 174

www.farnostroudnice.cz, Facebook/Klasterroudnice

kněz Martin Brousil, farnost.rce@seznam.cz, 608982813